

Ađlatan Bir Mektup Daha...

İçeriđi Yazan: [tameryazar](#) [1] Zaman: Paz, 25/08/2013 - 12:16

Yazar: Tamer Yazar

Yazının Yazıldığı Tarih: 23-8-2013

Başbakan Erdoğan'ın kızı Esra Albayrak, babasının, Mısır'da İhvan Lideri Muhammed El Biltaci'nin, darbeci askerler tarafından öldürölen kızı Esma için yazdığı mektubu okurken ağladığını söylemiş.

Ben de bugün bir şey yapmak istedim, hem Başbakan hem de siyasetimizin Ankara direksiyonundakiler için...

O yüzden de bugün bir mektup daha paylaşalım istedim.

Hani, ağlanacak mektuplar için çok da uzađa gidilmesin diye...

Hemen yanı başımızdakiler hatırlansın diye...

Ama o mektuptan ufak notlar okuyalım önce... !

Hani vicdana yakın düşen ve acısı derine inen o mektuptan...

Başbakan Erdoğan'ı da ağlattığı aşıkâr olan mektuptan...

"Son vedanda yanında olamamam, son bir kez seni görememem, alnına son bir öpücük konduramamam ve senin cenaze namazını kıldırma şerefine nail olamamam beni derinden üzdü. Beni bunları yapmaktan alıkoyan, ölümden veya karanlık hücrelerden korku değil, uğruna canını verdiğin davayı (devrimin hedeflerine ulaşması) sürdürebilmekti."

Ve bir paragraf daha...

"Sen şehit olmadan iki gün önce seni rüyamda gelinlikler içinde gördüm. Bu dünyada eşi benzeri olmayan bir güzellikleydin. Yanıma sessizce oturduğuunda sana, "Bu gece senin düğün gecen mi" diye sordum. Sen de "Düğünüm akşam vakitlerinde değil öğlen olacak" demiştin. Çarşamba günü, öğlen vakti şehit olduğuun haberi bana ulaştığuında, senin rüyamda bana ne demek istediğini anlamış oldum."

Gerçekten de acı bir hikâye, acı bir kayıp...

Ötesi var mı?

Yok... !!!

Gelin o acı kokan, acıya batmış kelimelere bir mektup daha ekleyelim... !

İçinde gözyaşı olan, umut olan, hayaller olan, var oluşa eklenen yokoluş olan, ama çokça da yakarış olan bir mektup...

Yaşananlara cevap arayan bir mektup...

Evet...

Şırnak'ın Uludere İlçesi Roboski Köyü'nde 28 Aralık günü yaşanan ama soruları Ankara'da cevapsız kalan olayda yaşamını yitiren 34 kişiden biri yazmış bu mektubu...

Savaş uçaklarından atılan bombalarla öldürölen Serhat Encu'nun ağabeyi Welat Encu...

"Gecenin zifiri karanlığı, soğuk hava, kar, çamur ve ölüm korkusu bunların hiçbirisi o gece ölüme giden yoldan onları vazgeçirtemedi. Çünkü mecburdular" diyerek başlamış mektubuna Encu...

Mecburdular...

Ve devam etmiş... !

"Mecburdular. Çünkü kimisi ailesine maddi destek çıkmak için, kimisi okul harçlığını çıkarmak için, kimisi yetimdi evinin geçimini sağlamak için. Kimisi de sınava gidecekti yol parasını elde etmek için gittiler gittiler, ama geri gelmediler.

Serhat Encü: Daha 17 yaşındaydı, babası yaşlı çalışmadığı için ve üniversite okuyan iki ağabeyine harçlık göndermek için gitmişti.

Cemal Encü: 16 yaşındaydı, lise son sınıf öğrencisiydi cebine harçlık koyabilmek için ve okul kantinine borcunu ödemek için gitmişti.

Hamza Encü: 21 yaşındaydı, önce askerliği bitirdi, ailesine maddi destek çıkmak için gitmişti

Şerafettin Encü: 16 yaşındaydı, lise son sınıf öğrencisiydi yetimdi annesini 5 yıl önce kaybetti babasından para isteyemiyordu cebine harçlık alabilmek için gitmişti.

Bedran Encü: 14 yaşındaydı, ortaokul öğrencisiydi ailesinin en büyük erkek evladıydı yaşı küçüktü babası diğer kardeşlerine emanet etti. 'Oğluma yardım edin' dedi ve kardeşleriyle beraber gitti.

Şivan Encu: 16 yaşındaydı, lise öğrencisiydi babasından ayırdı, Annesine, evine bakmak için gitmişti.

Aslan Encu: 17 yaşındaydı, Babası yaşlıydı 6 sene önce ağabeyi mayına basmıştı. Ağabeyinin hastane masrafını karşılayabilmek için gitmişti.

Calal Encu: 18 yaşındaydı, Gururluydu babasından ağabeylerinden harçlık istemeyecek kadar gururluydu.

Hüseyin Encu: 19 yaşındaydı, ailesinin en büyük erkek evladıydı seneye askere gidecekti, babasının borçları vardı, babasına destek çıkmak için gitmişti.

Selam Encu: 22 yaşındaydı, Beraber liseden mezun olduk. Üniversiteyi yeni bitirmişti. Sınavlara girecekti, cebinde yol parası olmadığı için gitmişti.

Fadıl Encu: 19 yaşındaydı, ailesinin en büyük erkek evladıydı. Diğer kardeşleri gidiyor diye o da güle oynaya beraber yola koyularak gitmişlerdi."

Mektup, "Getirdikleri 2 bidon 30 kilogram çay ve 2 torba şekerdi" diye devam etmiş, ve "Sizlerden hesap soracak güce sahip değiller. Sizi yüce yaradan cenabı Allah'a havale ediyorum" diye de sonlanmış.

Ankara bilmem ki ağlamış mıdır bu mektuba da...

Ağlamıştır, ağlamalıdır...

Çünkü bugün adaleti bekleyen ailelerin toprağa indirdiği bu genç bedenlerin de hayalleri vardı, aynen İhvan Lideri Muhammed El Biltaci'nin darbeci askerler tarafından öldürülen kızı Esmâ gibi.

Çünkü onlar da hayatları için mücadele ediyordu, aynen Esmâ gibi...

Ama aç mideleri için de, kuru kalan hayalleri için de, birkaç kuruş cep harçlığı için de ve yarına bugünden gülümseme eklemek için de...

Sahi, Anadolu'da daha kaç mektup vardır, ağlanacak?

Tamer YAZAR

iletisim@politikadergisi.com [2]

Yorumlar

- [Güncel](#) [3]
- [Toplumsal](#) [4]

Kaynak URL (09/05/2024 - 10:48 tarihinde yazdırıldı):

<https://politikadergisi.com/okur-makale/aglatan-bir-mektup-daha>

Bağlantılar:

[1] <https://politikadergisi.com/pd-uye/tameryazar>

[2] <mailto:iletisim@politikadergisi.com>

[3] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/guncel>

[4] <https://politikadergisi.com/category/icerik-kategorileri/toplumsal>